

Előfizetési árak:

Están vagy házhoz küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre . 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor.
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy □ cm. területenként 8 fillér.
 Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A nemzetiségek aktív politikája.

Debreczen, nov. 28.

A nemzetiségek, köztük a románok is, észrevehetőleg mozgolódnak, s minden jel arra mutat, hogy felhagynak eddigi passzív politikai magatartásukkal és politikai nézetüket a legközelebbi választások alkalmával érvényesíteni fogják.

Okosan teszik, mert a létező viszonyok negligálása soha sem volt helyes politikai eszköz. A tett, a munka, a törekvés, ha jó és nemes, sokkal többet ér.

Csak az a kérdés, hogy mit akarnak hát tulajdonképpen a mozgolódó nemzetiségek s milyen módon kreálják majd az aktív nemzetiségi politikát?

Mert ha a románok azért küldenek román nemzetiségi képviselőket a magyar parlamentbe, hogy azok ott a létező viszonyok jóakaratu és tárgyilagos bírálása mellett, a többi hazafias pártokkal egyetértve a nemzetiségi velleitások elsimításán s a magyar nemzeti állam kiépítésén is munkáljanak — akkor örülünk a passzivitás megszűnésének. Még az sem lesz baj, ha a

románság vélt sérelmeit szó tárgyává teszik, mert akkor meg a parlamenti viták teljesen tisztázni fogják a helyzetet és hirdetik, hogy a vádként hangoztatott represszív magyar nemzetiségi politika csak ráfogás, csak üres beszéd s tulajdonképpen nem más, mint jól kiszült alapja a nemzetiségi izgatásnak.

Ha az aktív román nemzetiségi politika ebben a keretben mozog, akkor nem lesz és nem is lehet ellene kifogásunk, dacára annak, hogy a magyar parlamentnek kétségtelenül szépséghibája lesz már magában véve az is, hogy abban a román nemzetiségi politikai irány kifejezetten helyet foglalhat.

Ha más irányu lenne a románság aktív politikája, azt a hazafias irányu románság érdekében csak sajnálni tudnánk.

Ha a románság aktív politizálása nemzetiségi gyűlölködésre vezet; ha a parlamentbe a magyar állam és a magyar faj ellenségeit küldik be; ha arra törekszenek, hogy a gyanus politikai irányokkal egyetértve, a felekezeti gyűlölködést, a fajok harcát szítsák: akkor minden törvényes és meg-

engedett eszközökkel küzdenünk kell ez ellen az irány ellen. Ha az állameszmét, az állam egységét támadják: akkor nyiltan áll előttünk a feladat.

Mert míg az állam megvalósítja az emberi nagy célokat, addig joga van fennállani. Míg joga van fennállani, addig joga van a létét biztosító eszközök használatához is. Ezek közül pedig az egyik az, hogy a rakoncátlanok, az állam egységét és békéjét megbontani akaró nemzetiségek féken tartassanak.

Ha az aktív román nemzetiségi politika a parlamenti szabadszólás formába burkolt nemzetiségi izgatás lenne: akkor minél hamarabb le kell azzal számolnunk, bátran, erélyesen, úgy, a mint azt nemzeti tekintélyünk és állami létérdekeink megkövetelik.

A milyen örömmel látjuk a nemzetiségek hazafias irányu nagy többségének jóakaratu közeledését, épen olyan erélylyel kell leszoritálnunk a politikai cselekvés teréről azokat a tulzókat, a kik képviselői immunitásuk örve alatt csak viszályt akarnak hinteni, csak a rendet, a békét és a jó egyetértést igyekeznek megbontani.

TÁRCZA.

A sors utai!

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
 Irta: Szatke F. Ödön.

.... És ha az a büszke, — az a senki és semmi iránt jóindulatot nem tanusító társadalom iteletet hoz is felettem, mégis csak lelkem vezérelte utain fogok járni s esókolni fogom mindaddig e hideg göröngyöket, míg csak szeretetük melegétől e kettős kereszt alatt nyugvók fel nem ébrednek!

És ha majd feltámadtok mindketten, ti imádott porhüvelyek, én leszek, ki lábaitokhoz fogok borulni, én, — aki a társadalom, az erkölcsiség és a mindig kegyetlen sors árjától ragadva vitettek benneteket oda, hol most nyugosztok s tettelek titeket azzá, amiből alkottattatok, — — porrá...!!

...Senki más rajtok kívül az illatos rózsák, a nagylevelű platánok és a vadszőlő fénylő bogyoitól övezett lugasban.

Mariska és Ferkó!

Még alig pár hete, hogy egymást ismerik s szívükben már is az a legboldogabb érzés honol, amikor önként záródnak le a szempillák s simulnak egymáshoz a picziny ajkak, mintegy megpecsételéseül jövőendő boldogságuknak.

Igen, mert szeretik egymást szívük teljes melegével, lelkük igaz érzelmeivel.

E boldogság azonban csak akkor lesz majd teljes, ha egyszer Isten szolgálja előtt tették az igaz esküt; a melyet senki, — a melyet semmi meg nem dönthet és ami

csak egy rövidke szóban foglatatik — szeretlek!

— Mariska, az istenért szóljon, mi lelte, mitől rezzent most úgy meg? ...

— Hát maga nem látta, — ugrik fel ijedten a legány. — Jöjjön Ferkó gyorsan, fogjuk meg szegény kis madárkát, a vérese akarta megragadni.

És megfogták.

— Nézze mint dobog szegénykének a szive. Oh Istenem és vérzik is valahol az aranyos ...?!

— Fogja Mariska a zsebkendőmet s takarja be szegénykét.

És szeméit a leány arcán legelteti. Mily bájos teremtménye a mindenhatónak, — mily igaz őszinte szeretet a szivében ... ejh ... nőm lesz!!

*

... És mikor már azt hiszik, hogy teljes a boldogságuk; és mikor már azt hiszik, hogy a sors büntető angyalai nem fognak soha az ő szentélyükbe beférközni — nem is sejtik, hogy mily közel van a vést-hozó jövő.

A férj el van foglalva hivatásával, a mikor aggódó arcczal lép be hozzá neje.

— Édes apuskám, nem láttad valahol Gézuczit.

— De láttam én, — felel — az imént, mikor az a cigányasszony itt volt.

Keresik mindenütt a család szeméfnét. Felkutatják az egész házat. A cseléd bejárja a szomszédokat, be az egész utczát, de a kis Gézucziról senki semmit nem tud.

Az anya örülten futkos imádott gyermekének nevét hangoztatva, kezeit tördelve:

— Hiszen még az imént is itt játszott!

A férj szigorú arcczal kutat, keres, de semmi nyom!

— Hát elveszett? — kiáltja fenhargon s egy könyesepp jelenik meg szemében, már pedig „férfi könyek” a tájdalmak millióit jelentik.

És a sors, az a kegyetlen, senkit nem kimélő sors most egy pillantással megmutatja az édes szülőknek a helyet, ahol reménydus magzatjuk van, de csak egy pillanatra, hogy aztán kinozza őket tövis ostorával, tövises utakon, ezernyi fájdalmak közepe, megmutatja a csecsemőt, de csak egy pillanatra — a cigányasszonynál!

*

...Metsző hideg januári éjszaka.

Talán a szelek is harcognak egymással, mert ime oly erővel rohannak végig a kietlen — kőfedte pusztán, mintha semmi akadályt nem ismerve, a világot akarnák elpusztítani, semmivé tenni.

És ezen csak a hólepel fénylő kristályai által világított pusztán im egy alak mozog. Egy emberi alak, mely most már tisztán kivehető.

Rongyokba van burkolva, mely alól csaknem kilátszik meztelen teste. Mindkét kezét zsebében tartja, ha ugyan annak nevezhető a rongy tömre akasztott ezernyi rongydarab.

Arccát egészen elfödi széles kalapja; — bármily homályt borítson azonban arra az, megvillan alóla két szempár.

Vad indulat, gyűlölség, bosszuállás lakozik e szemekben.

„Ne hazudjátok anyák magzataitoknak

Az alkotmány, a törvény és a közszabadság-jogok minden előnyét és oltalmát nyújtjuk azok számára, a kik államfentartó nehéz sfladatunkban támogatnak, de veszézőt mutatunk azoknak, a kik létérdekeinket veszélyeztetik.

Mert: *salvus reipublicae suprema lex.*

Fehér Gábor.

A biztosító-társaságokról szóló törvényjavaslatnak a képviselőház előtt való tárgyalása, mint értesülünk, hosszabb halasztást szenved. Ugyanis a javaslat oly óriási anyagot ölel fel és oly fontos érdekeket érint, hogy annak lelkiismeretes előkészítése szükségképen huzamosabb időt vesz igénybe, mintsem hogy a javaslat rövidesen tárgyalható legyen.

Egyszer vérrel, másszor pénzzel!

Debreczen, nov. 28.

(D.) Az a nagy adó, az a nagy adó! Be nehéz is fizetni, be nagyokat is mive-
lünk vele! Nagy az erőfeszítés, de nagyot is emelünk, — nem emelt nagyobbat Árpád apánk, de mi sem emelünk kisebbet. Hódítani véráldozattal, vagy hódítani pénzáldozattal, verejtékké vált vérrel és pénzzé vált verejtékkel, az egyre megy. Nem volt nehezebb az és nem könnyebb ez: de legalább méltó unokái vagyunk őseinknek!

Soha se hevertünk, mindig küzdöttünk, vért ontottunk, de békés küzdelmet csak 33 év óta folytatunk. Hosszu, mondhatjuk, hogy 1867-ig örökös, vért fogyasztó, nemzetpusztító küzdelmeink alatt nem értünk rá kulturánk szekerét emelgetni, hát a bizony megfeneklett: 300 év alatt megfeneklett nagyon! De kiemeltük 30 alatt! Erő kellett ahhoz!

a kisértő rémeket, mert ime elöttetek azoknak eleven mása!

— Meg kell halnia — morogja magában.

— Tudom, hogy nincsen senkitek, aki a nagy vagyont örökölné. — Igen! Meg fogsz halni, még ez órában Bárky Ferkó!
És előtte a kastély ezernyi ablakaival, melyek közül csak egy világos még, a Bárky Ferkó szobájának ablaka.

— Ah! Még fent vagy nagy ur — mormogja a rém s mint egy macska, oly biztosan kuszik az öles falakon. Most megáll a kivilágított ablak előtt és zsebéből egy fényes tört von elő.

Mily éles ellentét a fénylő gyilok és a szakadozott rongyok között. Előbbi a nagyzó, a mindenkifölött uralkodó társadalom, — míg a másik, — e társadalomból kidobott, megvetett, de az azt mégis megfertőző — nyomor!

Fejét tenyerébe hajtva mély gondolatokba merülten ül Bárky Ferkó, a környék „nagy ura“ asztalánál.

Talán épen a multat idézte lelki szemei elé? Talán egy mosolygó édes kis gyermekfőt lát egy cigányasszony zajdjájában.

El van merülve a képben annyira, hogy nem veszi észre alig pár lépésnyire mögötte álló rémalakot.

Nem vette észre, hogyan jött az az ő szobájába.

De ni!... Bárky Ferkó a te szemeid lecsukvák s karjaid mégis mozognak? Tehát csakugyan!? Utólérte gyermekedet? Ugy, ugy fogd meg, ragadd meg azt a banyát...
...Hah! Gyilkos!

...És a nagy ur szóltanul rogyik a puha szőnyegre.

És most már benne vagyunk a haladásban! Csináltunk a kiemelt szekér elé utat is, simát, mint a deszka, gördül rajta a kerék folségesen. Azt se tudtuk mindjárt, hogy hol kezdjük. Nem tudunk építeni, csak szántani-vetni, azt se jól; de most már tudunk jól s hozzá építeni is tudunk!

Mikor az északkeleti vasutat építették, mind idegen volt a mérnök, mind idegen volt a munkás, a magyar csak kubikolt: most tessék megnézni! Pedig amaz nem is olyan régen volt! Most tessék megnézni, hogy a magyar mérnök és a magyar munkás mit mivel: elkezdve a vidék viczinális vasutaitól a Ferencz József hidig és a királyi várapotáig! Tessék megnézni azt az országházat és a földalatti villanyost Budapesten; tessék megnézni a világhírű Ganzgyárat az ő legujabb villamos forgalmi vasut találmányával: és azt az óriási ivezetű hidat, amely most épül: tessék megnézni és megkritizálni az egész világnak, — állunk elébe! Magyar mérnök tervezte, magyar vasból magyar csinálta mindet!

Behálózva immár vasutakkal az ország! Fiumét, Brassót, Mármaros-Szigetet, Rutkát stb. végvidékeit az országnak, zónával, — amit mi kezdtünk meg a világon, amivel mi ajándékoztuk meg az emberiséget, — behoztuk lakni Budapestre és Budapestet kivittük a vidékre! Budapestben az ország és Budapest van az országban mindenütt. Még pedig milyen Budapest! Olyan, amilyent az Isten csak jókedvében teremthetett!

És mit teszünk majd most? Bevizsgáljuk a Dunát a Tiszába, a Tiszát a Dunába s gőzhajóink füst lobogója keresztbe kasul az országban föltámadást hirdet. Annyi vérvesztéssel, annyi életáldozattal, annyi pusztulással, amennyi minket ért: ezt nyertük ime! Nem vész el az a nemzet, amely segíteni tud magán, mert azt segíti az Isten is!

Homályosodó szemeit még egyszer felnyitja úgy, hogy a gyilkos tekintetével találkoznak azok.

Talán azt is a sors rendeli úgy, hogy a tekintetek találkozásából nagy rejtvényeket lehessen megfejteni.

Meg lehet — igen, de kicsiny vagy te ehhez — ember — földnek hitvány pora.

Miért reszkesz hát kezéd, te gyilkos?!

Miért akadtak fönn szempilláid?

Miért tántorogsz meg Bárky Géza?...

*
Kettős sirhalom mellett hullatja keserves könyeit a hü feleség, az imádott anya.

*
...És ha majd feltámadtok mindketten...

A szeretett fájdalom.

(Olaszból.)

Felfedezvén pedig a mi szürkehajú tudósunk a szerelem bacillusait, elhatározta magában, hogy beoltási kísérletet teszen. Nagy elhatározás volt ez, méltó egy tudóshoz, a ki az emberiségnek óriási szolgálatokat akart tenni. Igaz ugyan, hogy e téren nem lehetett őt kezdeményezőnek mondani, mivel méltó előde a világhírű Pasteur, ki az ebdühbacillusok beoltásával hasonlóképen felebarátai javára törekedett, szintén beoltásokat eszközölt.

Egyben azonban esalatkozott a tudós: nem kapott individuumokat, a kik meg akartak volna menekülni a szerelem szörnyű betegségétől. Csodálkozott a dolgon, mert tudta, hogy az emberiség fele szerelmes, a

A hősi önfeláldozásban elhullt vért, feláldozott életet és elpusztult vagyont, az ég megsokszorozitva adja vissza! Az ég a küzdő, a munkás, az áldozó nemzetek takarékpénztára, ahonnan visszakerül a tőke kamatos-tól: azt nem sikkasztja el senki!

Nemzetem! Magyarom! Élünk! Es uralkodni fogunk! Sokat szenvedtünk, sokat sirtunk, sok könyvet hullattunk: Bécs, Buda Nádornál elfolyó, talán honom könyve vagy te nagy folyó! — De az Isten, a ki megrikatott, meg is segített! Igy keresik a kenyeret! Igy tartják meg a vérel szerzett hazát!

Nagy az adó, sok a fizetni való; de nagy volt a honfoglalási küzdelem is, sok volt a kiontott vér is! És ha megváltoztak az idők, ha a béke malasztja nem vért, nem életet kíván immár, hanem önmegtágadást, hát legyen; szorgalmat, hat legyen; esüggedhetetlen kitartást, hát legyen! „Ha mindnyájan meghalunk is, ha egy szálig elveszünk is: Előre! Föl a fegyvert, rajta, nosza; mi vesszünk el, ne a haza: Előre!“ Irtta Petőfi! A kétségbeesés vad tusájában irta ezt!

De elnémult a vihar harsogása, a sörényeiket rázó hullámmoroszlánok lenyugodtak, török-tatár kardja kicsorbult s a magyarság Kárpátoktól Adriáig; a magyar lobogó Fiumétől a világ végéig: nemzeti nagylétünk életerejét hirdeti!

A kínai háboru.

— Expressz-tudósítás. —

Budapest, november 28.

London, november 28. A Reuter-ügynökségnek jelentik Washingtonból: A kormány nem tartja szükségesnek, hogy ez idő szerint pontosabb közléseket tegyen a Pekingben elért megállapodásról és helybenhagyja a jelentést, hogy a megállapodás alapja a francia jegyzék. Az erődök lerom-

másik fele az volt, vagy az lesz. És mennyi közöttük szenvedő! Az a baj azonban, hogy a legtöbb szerelmes titkolja a betegségét, mint a tüdőbajos. Igy aztán segíteni se lehet rajtuk.

Elhatározta magában, hogy ő maga fogja felkeresni a szenvedőket. Vette a kabátját, egy tollszárban egy csomó szelidített bacillust és elindult. Nem a palotáknál kezdette, a kunyhók nyomorába szállt le segíteni.

Elment a szegények városnegyedébe, ahol a rekedt levegőjü vaczkokban egy ágyban hál a nyomor a fürtelemmel, az éhség a gyalázattal. Belépett csak úgy találmomra az egyik kunyhóba.

Az alacsony, félig sötét, félig világos odu egyik szegletében egy fiatal férfi ült. Szendevő arcát a mint a tenyerébe hajtotta, félig megvilágította a szürke derengés, a mely a poros ablakon beszűrődött. Beteg pirosság volt az arcán, merően nézett maga elé.

A tudós keblében megmozdult a részvét.

— Barátom, — kezdette, bocssás meg, hogy háborgatlak. Gazdag vagyok, segíthetnék rajtad, látom beteg vagy. Ajándékozz meg bizadalmaddal: én orvos vagyok.

A férfi bizalmatlanul nézett rá, miközben vérmes szemei megnedvesültek.

— Hagyjon békét, uram — mondotta hidegen — orvosság az én fájdalom ellen nincs.

— De hátha találnék — mondotta szeliden az emberbarát.

A beteg szomoruan mosolygott.

— Adjon hát orvosságot az ellen a fájdalom ellen, a mi itt rág belül. Elha-

bolását és az állandó katonai megszállást illető javaslatok nem fognak az Egyesült-Államok teljes hozzájárulásával találkozni, ha a követek nem tesznek nagyon lényeges változtatásokat a francia jegyzékben foglalt követeléseken. Előre látható tehát, hogy az Egyesült Államok kormánya néhány módosítást fog követelni. Ép ugy valószínű, hogy a követelt kártérítési összeg leszállítására és a bűnösök megbüntetésére vonatkozó követelésének érvényesítésére fog törekedni. Több jel arra vall, hogy az Egyesült-Államokat a Pekingben képviselt kormányok egyik leghatalmasabbika támogatja és pedig olyan kormány, a melyről általában azt hiszik, hogy extrém állásponton áll.

New-York, nov. 28. A „New-York Post“ egy sanghaji táviratot közöl, a mely szerint az Egyesült-Államok kormánya mindenkit kielégítő megegyezést akarván létrehozni Pekingben, jegyzéket intézett a hatalmasságokhoz, amelyben felsorolja a Conger követnek küldött utasításokat, a melyeknek lényege az, hogy ne támaszson lehetetlen követeléseket. Hír szerint mindazok a kormányok, amelyek a Congernek küldött utasítások másolatának átvételét elismerték, hozzájárultak az Egyesült-Államok nézetéhez és megfelelő utasításokat küldtek követeknek.

London, nov. 28. A Daily News-nak jelentik Sanghaiból tegnapi kelettel: Li, a ki mostanában itt van, táviratot kapott Li-Hung-Csang-tól, a mely az özvegy császárné betegségről tesz említést, de részleteket nem közöl. Senszi kormányzója újra utasította Kiangszu és Csohiang hatóságait, hogy élelmiszereket küldjenek az udvarnak Szinganfuba.

London, nov. 28. A Morningpost jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel, hogy Li-Hung-Csang nagy beteg és magához hívatta fogadott fiát, Li-Csing-Fang-ot, a ki szombaton Sanghaiból Tienyinbe utazott.

gyott. Nézze uram, üres az ágya, a konyhán kialudt a tűz, nincs, ki meggyujtsa. Szakad rólam a rongy, nincs, ki felvarrja. Dolgozni mennék és nincs többé, kinek dolgozzam. Elhagyott, elszökött. — Oda van örökre...

Lehajtott a fejét és zokogott. Egy keszkenőt csókolgatott, ami tőle maradt.

— Megőrülök a fájdalomba, uram!

A tudós szólt:

— Barátom! Az vagy, mert szenvedsz, orvosság van nálam, amely megment a fájdalomtól.

A férfi felemelte a fejét.

— Te szereted azt az asszonyt, barátom, mit gondolsz, ha elenyésztetném ezt a szerelmet: megmenekülnél a kintől. Nos, nálam a szer, állj reá!

A sápadt arc gondolkozni látszott. A tudós várt.

— Nos barátom, annyi az egész, hogy megmentelek annak az asszonynak a szerelmétől és azzal megszűnik a fájdalom is.

Hosszu csend következett.

Végre felállt a férfi és ezt mondotta:

— Nem, uram, nem kell. A mi tőle maradt, az csak fájdalom. Vele maradok, mert nélküle üres lesz az élet. Most, a mikor válni készültem tőle, úgy tetszett nekem, hogy szeretem ezt a fájdalmat. Isten önnel uram. Hadd szenvedjem tovább a szenvedést. Feledni nem akarok.

Határozottan ismételte:

— Nem akarok! Isten önnel, uram!

Az ablakhoz állt és forró homlokát az üvegre szorítva, nézett ki a ködbe.

A borjuszelet.

Boileau borkereskedő a Lard-utcában. Egyszerre csak azt látja, hogy szélvészgyorsasággal berohan az üzletébe egy kutyája, egy óriási buldog, a mely után Dupain mészáros szalad, a kinek a szomszédban van az üzlete.

Boileau: No mi az? Mi az?

Dupain: A maga ronda kutyája ellopott az üzletemből egy borjuszeletet.

Boileau: Legelőször is figyelmeztetem, beszéljen udvariasabban!

Dupain: Udvariasabban? . . . Miről?

Boileau: Médorról!

Dupain: Nohát én meg önt figyelmeztetem, hogy ha meg nem köti a Médorját: amint meglátom, azonnal letöröm a derekát.

Boileau: No, azt szeretném látni!

Dupain: Azonnal meglátja, ha úgy tetszik. . .

Boileau: Tegye olyan helyre a húst, a honnan nem viszi el a kutya.

Dupain: Ohó! Kösse meg a kutyáját, hogy ne lohasson. Mert mondom, ha meglátom a kutyáját, agyonütöm.

Boileau: Ugyan, hogy beszélhet így egy lóhús-kereskedő.

Dupain: Mit, maga beszél? Maga, a méregkeverő?

Boileau: Hiszen tudjuk, hogy az állatorvosoktól veszi a húst!

Dupain: Maga pedig vegyi termékeket árul!

Boileau: Jó barátságban lehet a sintérekkel!

Dupain: Maga pedig a vegyészekkel! (Ebben a percbe az üzlet elé ér egy rendőr.)

A rendőr: No mi az, uraim, miért lármáznak oly rettenetesen?

Boileau: Ó az oka!

Dupain: Az ő kutyája az oka, rendőr ur!

A rendőr: No már most ki az oka?

Boileau: Ez az ember bejött ide, hogy engem sértegessen!

Dupain: Mert a kutyája ellopott az üzletemből egy borjuszeletet!

A rendőr: Tehát a kártérítésről vitakoznak?

Boileau: Engem méregkeverőnek nevezett!

Dupain: Ó meg én rólam azt mondta, hogy lóhúst árulok!

A rendőr: Ezek közönséges sértegetések, a melyekért nem kellene mindjárt megharagudniok.

Boileau: Hiszen tudjuk, hogy rossz a mérlege!

Dupain: A maga literje se különb!

A rendőr: A kereskedelmi ügyekbe nem avatkozom, — térjünk a dologra!

Boileau: De még ha legalább friss húst árulna!

Dupain: Ha természetes volna a bora, akkor nem szólnék semmit. . .

A rendőr: Kérem, lehetetlenséget nem kell követelni.

Boileau: Azt hiszi talán, hogy marhahúst árul?

A rendőr: Én nem hiszek semmit!

Boileau: Nos, lóhúst árul marhahús gyanánt!

A rendőr: Ah, ez már komoly vád!

Dupain: Azt hiszi talán, hogy az ő bora szőlőből készül?

A rendőr: Már mondtam a másik urnak hogy én nem hiszek semmit.

Dupain: Nos, valami kotyvalékot árul bor gyanánt!

A rendőr: Kotyvalékot? . . . Ah, ez még komolyabb vád!

Boileau: Mindig éjjel hozatja a húst, hogy senki meg ne lássa!

Dupain: Ó pedig soha sem hozat bort; mindig a saját pinczejében készíti.

A rendőr: Ez már súlyos, nagyon súlyos

dolog. S meg is vannak győződve arról, a mit most mondtak?

Boileau: Ó igen!

Dupain: Oly bizonyos, mint hogy van Isten.

A rendőr: Akkor jöjjenek velem a hivatalba.

Boileau és Dupain: Micsoda hivatalba?

A rendőr: A rendőrséghez!

Boileau: Ki beszélt a rendőrségről?

A rendőr: Nem beszéltek róla, de nagyon súlyos dolgokkal vádolják egymást.

Dupain: Vagy talán én beszéltem a rendőrségről?

A rendőr: Nem, de igen rémes dolgokat beszélt erről az urról.

Boileau: Én nem értem, hogy mi dolgom lehetne nekem a rendőrséggel. . .

Dupain: Nekem sincs vele semmi dolgom.

A rendőr: Akkor minek bolonditanak engem?!

Boileau és Dupain: Ugyan ki bolondítja?

A rendőr: Már egy óra óta a legdurvább sértésekkel illetik egymást, mintha utonállók, tolvajok és rablók volnának s mikor arra kerül a sor, hogy a rendőrséghez jöjjenek, akkor egyszerre elhallgatnak!

Boileau: Én sohase tartottam Dupain urat utonállónak!

Dupain: Én meg sohase neveztem Boileau urat gyilkosnak.

Boileau: Sőt én őt minden tekintetben becsületes embernek tartom.

Dupain: Mondhatom, hogy Dupain nagyon derék fiu.

Boileau: Mindig szívesen nyújtok neki kezet.

Dupain: S én nagyon tiszteltem őt.

Boileau: Szívesen megkínálom egy pohár borral, a legjavából.

Dupain: Már pedig az ilyen kínálást nem lehet visszautasítani. . . Azután majd én fizetek egy pár pohárral.

Boileau: Biztos ur, tartson velünk, itt egy pohár önnel is.

A rendőr (derült arccal): Ó, szívesen! . . . Köszönöm!

Edmond Char.

A műtárlatról.

Debreczen, november 28.

Debreczenben, a reformátusok ezen ősi fészkében, hatalmas metropolisában rendezett műtárlat társadalmi életünknek egy új korszakát nyitotta meg; a műérzék felbredésének, a műérzék finomodásának korát. Felvilágosult korunk társadalmi műveltsége nem engedi többé parlagon heverni a széperzék, hanem a pallérozott műizlés által növelni, fejleszteni és finomítani akarja.

Művészeink igaz buzgalommal, lelkes kitartással munkálkodtak. Kell is, hogy a művészt ne a silány csillogó érez és a haszon lelkesítse, hanem az, hogy önzetlen nemes munkájával az idealizmusnak papja s nemzetének a jó, a szép és az erkölcsiség terén prófétája legyen. A művészet isteni eredetű! Nem beszél, de mégis gyújt s magához lánczolja, bilincseli a művészi, az igazi lelkeket.

Sajnos azonban, hogy nálunk a művészet most is csak társadalmunk felsőbb régióiban hódít s középosztályaink, még inkább pedig a nép ruég nem érték el azt a nívout, melyet elértek a művészet s a tudomány terén a nyugati művelt államok lakói.

A kiállítás tartama (2 hét) rövidnek bizonyult s ezért a figyelmes rendezőség még egy héttel meghosszabbította azt. Használjuk fel tehát még e rövid időt, s tekintsük meg minél többször, hogy minél több tanulságot merítsünk belőle. Járjunk el minél többször különösen azért, hogy azon benyomások, melyeket a műtárgyak közvetlen szemlélése, összehasonlítására eredményez, mélyebben vésődjenek lelkünkbe.

Ezek a benyomások, ezek a közvetlen

hatások lesznek a műérzék felköltésének, a műizlés erősödésének a leghathatósabb eszközeivé. Mert hiszen a művészeti képzettség, bár alapjában véve az agynak értelmi funkciója, de valóban mégis gyakorlati uton, a műalkotások gyakori és beható szemlélése útján szerezhető meg.

A tárlatot állandóan szép számú közönség látogatja. Az iskolák részére kedvezményes jegyeket bocsátottak ki s alig mulik el nap, hogy valamelyik iskola testületileg fel ne keresse a kiállítást. A sorsjegyeket is, melyeknek értékes, műbecsesel bíró festmények képezik nyerepmény tárgyait, szépen vásárolják, remélhető, hogy december 1-jéig, — mikor ugyanis a húzás lesz, — még nagyon sok fog elfogni. Képeket is számosan vásároltak. Eddig huszonhét kelt el s utóbbi kimutatásunk óta Kardos László és Kaszanyitzky Endre vásároltak képeket. Előbbi Németh Lajos „Bácskai táj tehennel” cz. megkapóan szép alkotását, míg Kaszanyitzky Bruck: Munka után, Pörge: Őszi tájkép és Neogrady poetikusan szép „Őzikek” cz. festményét vásárolta meg.

A kiállítás december hó 3-áig — hét-főig — marad nyitva.

SZINHÁZ.

Sulamith. Tegnap a mindenkor szívesen látott „Sulamith”, Goldfaden dalműve került színre. A czimszerepben Bódy Ella remekelt. Hangja teljes szépségében pompázott s alakítása egységes, művészi volt. Különösen a negyedik felvonásban Absolonnal (Környei) való jelenetében ért el zajos sikert. Környei csengő, érezes baritonja művészi élvezetet szerzett a közönségnek, azonban játékaról nem sok jót mondhatunk. A harmadik felvonás nagy jelenetében, mikor értesül gyermeke haláláról, majd elhagyja hitvesét, nem volt elég erős s helytelen páthosszal játszott. Abigailt F. Kállay Lujza énekelte a nála már megszokott melegséggel és előkelő izléssel. Ifj. Szathmáry, Bartha, Csátár valamennyien jól megállották helyüket s a kórus is dícséretet érdemel. A rendezés tökéletes volt. Még a vadmacskára akarjuk megjegyezni, hogy ne pislogtassák örökösen azt a félelmetes vadállatot. Anélkül is nagyon imponáns látvány s így legfeljebb derűtséget kelt. A zenekart Znojemszky karmester vezényelte nyugodt, biztos kézzel.

V.

A szív törvénye.

Debreczen, november 28.

„A szív törvénye fölötté áll minden pergamenre irt és kőbe vésett törvényeknek s aki azt cselekszi, amit a szeretete diktál, azé az igazság, azé az istenáldás!”

A szív törvénye! Hogy kaczag ezen a naivitáson a század böles, józan gyermeke. Poéta emberek agyvelejében születhetik ilyen gondolat, vagy versekkel táplálkozó nők oktan fejében.

A szív törvénye... Tehát van, tehát létezik ilyen törvény. A század józan gyermeke kaczag rajta, míg a költőkirály s a királyi vérből való asszony kimondják: Van! De hol, merre létezik ez a szabad terület, az a boldog ország, a hol e törvény szerint országlanak? Hol volna másutt? — a szívben.

Am lássuk azt a szívet. Neked van, költőkirály, a fenséges királyi asszonynak újra van, de keresd a század józan gyermekeinek a keblében. Ugy-e, érezni a dobogását, de milyen szabályosan ver, kiszámítottan. Most állapítsuk meg a diagnózist. A te szíved rendszertelenül dobog, erősen, hevesen, néha félelmetesen. Mikor, teszem, valamely nagy, hatalmas érzés hullámai

esapnak rá és kavarnak, hánykolódnak ott... És nézd a másik szívet. Nyugodt mint az óramű, kimért, rideg. A diagnózis: te beteg vagy, lázas; a másik pedig, az a józan, a böles: egészséges. Vagy nem igaz?

Tudja Isten! Én azt mondom, az a másik a beteg; az a józan, böles. Egy kicsit furesa, de hiszen azért kaczag rajta, rajtunk a józanság, mert úgy találja ő is, hogy ez furesa. És ne is próbáljuk kioktatni. Nincs mód rá. Mert hiába beszélünk neki a szív törvényéről, amely fölötté áll a pergamenre irt és kőbe vésett törvényeknek, úgy sem értené. Mert nincs igaz, őszinte érzésekből táplálkozó szíve. Az ő világa más világ, ő fölötté az ész törvényei országlanak, a hideg, számító ész, amelynek törvényhozója ott székelt a boltozatos erős koponyában. Kemény, makacs fal ez és meddő volna a faltörő munka. A szívből áradó szavak ereje megtörné rajta.

És én látom mégis, hogy összeomlik e fal. Hogy a szív szava utat talál a rideg, böles, kimért törvényhozóhoz s hogy a szív törvénye diadalmasan fog fölője helyezkedni az ész törvényeinek. És csupa beteg ember fog járni a földön, akiknek lázasan, rendszertelenül fog dobogni a szívek. És leomlanak a falak, amelyeket az ész emelt a maga hideg világa köré. Oh, lázasan dobogó, rendszertelenül verő, mélységes szív, jöjjön el a te országod!

Én már látom... A ti példátok fogja megdönteni a rideg, érzéstelen ész világának falait és fogja felépíteni a szív országát. A tiétek, költőkirály és királyi vérből való asszony. Mert a ti példátok hódít s a szív törvényének sokan és egyre többen vetik majd alá magukat. Ime, ott van már a szegény, egyszerű orvosdoktor és az előkelő, nemes grófkisasszony. És így mások, mások, akik leverik a válaszfalakat, amiket közéjük a rideg, érzésteljes ész emelt. Még tán egy ideig rajtuk is mulat a bölcesség, a rideg, számító józanság, de holnap, holnapután már ajkára fagy a kaczag, ráfagyasztja az erősen, lázasan dobogó szív forró hullámcsapása.

Ez lesz a diadalmak napja, a diadalmak diadalma! Amikor a szív törvénye fog országolni mindenek felett, amikor az a sok beteg ember fog itt járni, akiknek ha lázasan, rendszertelenül dobog a szívük, nem némitják el, hanem azt cselekszik, amit a szeretet diktál, ellenében a számító, rideg és kegyetlen észnek, amely megöli a szeretetet és vele együtt az igazságot. A szívszertinti, örökkévaló igazságot, amelyé az istenáldás! Oh, így lesz ez, mert így kell lennie.

Jusszuf.

HIREK.

— **Kisfaludy Károly egy levele.** Az újabb időben többször felujtattott a Kisfaludy Károly emléke a lapokban, azon alkalmából, hogy elkerülhetlenné vált a Kerespi temetőben nyugvó tetemeinek áthelyezése; csak az imént pedig annak folytán, hogy hitelesen megállapított, mikép Kisfaludy Károly a váci-utcai 29. számú házában hunyt el 1830 nov. 21-én. Ezt a házat jelölte meg a Kisfaludy Társaság emléktáblával, melynek leleplezése vasárnap tartatott meg. Azt hisszük, érdekelt fogja lapunk olvasóit Kisfaludy Károlynak alábbi levele,

mely a költő gyöngéd érzésű lelkét oly szépen tükrözi vissza. Ezen levél antikváriustól került a Puky József kéziratgyűjteményébe, s a boríték hiányozván, azt, hogy kihez volt intézve, sajnos, megállapítani már nem lehetett. Az említett könyv valószínűleg a Kisfaludy Károly által szerkesztett Auróra volt, s lehet, hogy a kérdéses 1000 frt ennek a kiadási alapjára küldetett. Maga az eddig ismeretlen levél így szól:

Pesten, 19-dik Január, 1823.

Kedves édes Barátom!

Igaz szívbeli részvétellel olvasám leveledet, annál inkább, minthogy abban leirt fájdalomdat méltónak itélem. Mit adhatok vigasztalásodra, amit ölelkeked már ne érzett volna? Csak azon köztapasztalásra emlékeztetek, hogy ez mindegyikünk sorsa: Ma mi siratunk mást, holnap minket siratnak. Egy áldott lélek eltávozásával sokára besötétül a világ, de belső erőnk, mely csüggedten nem élhet, földeríti napját s győz a szomorú kénytelen-ségen.

Jer mihozzánk, Kedves Barátom! édes szorgalmunk léssen nem felejtetni vesztésedet, hanem legalább elaltatni kifakadásait, melyek a magányba súlyosabban tűnnek előnkbe. Réseimről szerencsés volnék, ha ügyekeztem s bár nem régi, de igaz barátságom némely üres órádat felvidíthatná.

Hirsch általad a általküldött 1000 ft: én is mindjárt az Fundushoz adám. Köszönetemet azon szép órára halasztom, melyben személyesen ölelhetlek. Egy különös példányt is készítteték számodra, azt is óhajtanám személyesen általadni.

Írj Barátom mentül előbb és mentül többet, ird le érzéseidet és légy meggyőződve, hogy nem rossz kebelbe rakod azokat. Ne véld, hogy leveleid munkálkodásaimban hátrálnak, — olyan ember, kit szeretünk és tisztelünk, nem ront, hanem lelkesít.

Légy boldog és szeresd

igaz Barátodat

Kisfaludy Károlyt.

— **Révész Imre munkái.** Révész Kálmán kassai ev. ref. lelkész és esperes sajtó alá rendezte, a „Magyar Protestáns Irodalmi Társaság” pedig kiadta Révész Imre a nagynevű „Páten skori munkái”. A 237 oldalra terjedő munka a nagy Révész Imre irodalmi hagyatékának egyik legbecsesebb része, a melynek kiadásával megbecsülhetetlen szolgálatot teljesített egy a sajtó alá rendező, mint az irodalmi társaság.

— **A debreczeni izr. nőegyesület jubileuma** mind szélesebb körben kelt érdeklődést s a mennyire az eddigi előkészületek után lehet látni, kitűnően fog sikerülni. Ma már kibocsátották a meghívókat is a december 9 én délelőtt tartandó diszközgyűlésre és az esti hangversenyre. A diszközgyűlés a Kereskedelmi Akadémia disztermében lesz. Az elnöki megnyitó után Burger D. József egyesületi jegyző fogja felolvasni az egyesület 25 éves történetét. Ezt Krausz Vilmos főrabbi ünnepi beszéde követi. Az esti hangverseny legeredettebb része kétségkívül az „Eleven Ujság” lesz. Ez már egészen elkészült s kitűnő cikkeit, köztük több elsőrendű írónk munkáját, bájos leányok, ügyes ifjak adják elő. Már javában tanulják is a szerepeket s ugraszólván mindennap folynak a próbák. Az „Eleven Ujság” nyomtatásban is meg fog jelenni, még nagyobb terjedelemben, amennyiben közéletünk s irodalmunk kiváló alakjai nagy számmal irtak e czélra szebbnél szebb cikkeket, emléksorokat. Az így ki nyomott lapot még a bál folyamán fogják árusítani. — A hangverseny műsora egyébként is a legváltozatosabban van összeállítva, magas foku művészi élvezettel kecsegtet. — A hangversenyre táncz következik, természetesen — kivilágos-kí-

virradtig. Páholyjegyet még lehet kapni az elnökségnél (Kossuth-utca 32.) 12 koronáért. Elsőrendű ülőhely négy, másodrendű három, állóhely két koronába kerül.

— **A köztisztviselők kedvezménye és a végrehajtók.** A kereskedelmi miniszter több felmerült eset alkalmából kimondta, hogy miután az államvasutak vonalain biztosított utazási kedvezményre a minisztertanács által jóváhagyott szabályzat értelmében csak a rendes alkalmazásban álló, tehát évi fizetéssel és nyugdíjigénnyel bíró véglegesen alkalmazott állami és törvényhatósági tisztviselők tarthatnak igényt, ebben a kedvezményben nem részesíthetők a bírósági végrehajtók, mint a kiknek állása nélkülözi a szóban forgó kellékeket.

— **Fazekas Mihály** siremlékére nagy buzgósággal folyik az adakozás. Mint értesülünk, az Egyetértés dalkör száz koronával járul a nemes ezélhoz. Ennek a derék egyesületnek áldozatkészségét nem kell magasztalunk, dícséri magát a tett. Különben holnap a városi közgyűlés is fog tanácskozni ebben a tárgyban.

— **A borbélynál.** Belép a vendég. Mérgesen végig néz a mesteren és a segédjén. Aztán morgván szól:

— Isten neki, borotváljanak meg. Ugy is tudom, hogy megvágna.

— Oh, ne tessék hinni! — tiltakozik a gazda.

— Még minden borbély megvágott, pedig mindegyik fogadkozik, hogy nem fog megvágni.

— Hát azok egyszerűen ügyetlen borbélyok.

— És maga meri ígérni, hogy nem fog megkarcrozni?

— Igérem.

— Majd meglátjuk.

A vendég leül, a borbély gondosan bezappanozza, aztán megborotválja és néhány perc múlva udvarias bókolással jelentheti:

— Készen vagyok, kérem alásan.

Csakugyan, a vendég arcán egyetlen karcolat sem volt.

— No jól van, — dörmög a vendég és leszur két hatost fizetésül.

Erre a borbély így szól:

— Bocsánat, uraságod maga mondta, hogy igen nehéz önt megborotválni. Nem érhetem be a taksával, hanem egy forintot kell kérnem.

A vendég nagyot néz, aztán egyszerre kiderülő arccal szól:

— Látja, látja, hogy mégis igazam volt.

— Mennyiben kérem alásan?

A vendég leszurja a forintot és távozóban mondja:

— Maga nem is vágott meg, — de valósággal — megnyuzott.

— **Kimutatás és köszönetnyilvánítás.** A Debreczenben szokásos őszi segélygyűjtés eredménye volt főiskolánk, illetőleg tápintézet s szegény tanulói részére készpénzben 1569 korona 91 fillér, termények értéke 45 korona 94 fillér. Összesen: 1615 korona 85 fillér. A tavalyi eredmény volt 1617 kor. 85 fillér. Fogadja Debreczen város nagyérdemű közönsége főiskolánk legmelegebb köszönetét ismételtan tanúsított áldozatkészségéért. Debreczen, 1900. nov. 27. Kiváló tisztelettel dr. Bartha Béla, akad. igazgató.

— **Grófné és orvos.** Érdekes szerelmi történetnek lesz befejezője az a házasság, mely legközelebb Berchtold Sára grófné és Szokoly Viktor fővárosi szigorló orvos között jön létre. Ezelőtt körülbelül három évvel Nagy-Orosziban súlyosan megbetegedett Berchtold Richárd gróf főrendiházi tag özvegyének leánya. A beteg grófkisasszonyt a községbeli orvos gyógykezelte, ki miután nem lehetett állandóan a beteg mellett, azt tanácsolta a családnak, hogy hozassanak le Budapestről egy szigorló, vagy ápoló orvost. A család le is hozta Szokoly Viktor szigorló orvost, ki a beteg felgyógyulásáig mellette maradt. Az ápolás és a felgyógyulás eredménye az lett, hogy a grófkisasszony és a fiatal orvos között olyan forró szerelem támadt, hogy a család messaliancától tartott. Daczára azonban a családtagok és rokonok ellenzésének, a szerelmenek házasság lesz a vége és Berchtold Sára grófné legközelebb örök hűséget esküszik Szokoly Viktor orvosnak. Az esküvőt Pesten tartják meg.

— **Elgázolás.** Ma a déli órákban a Bika szálloda előtt egy sebesen vágató kocsis egy munkásosztályhoz tartozó embert gázolt el. A vigyázatlan kocsis, mielőtt még letartóztathatták volna, elvágatott, míg a szerencsétlenül járt ember vérző fejjel és homlokkal eszméletlenül maradt az utcakövezeten. Kocsin szállították a lakására, míg a vigyázatlan kocsist keresik.

— **A belényesi választás.** A belényesi választókerület tegnap választotta meg Beöthy Algernon utódját. A választás eredménye felől egy perczig sem voltunk kétségben. A belényesi választó polgárok bizalma oly impozánsan nyilatkozott meg Gajári Ödön, a liberálisizmus e nagyérdemű harczosa mellett, hogy a mesterségesen szított ellenhangulatot nem is lehetett komolyan venni. A tegnapi választás igazolta ezt a hitünket. Gajári ellen ugyanis Szokoly Tamás lépett fel függetlenségi programmal s a belényesi kerületi kisdéd ellenzék harcba vitte minden erejét, még a Kossuth Ferencz obligát üdvözlő sürgönyét is. Az eredményt este 9 órakor hirdették ki. Gajári Ödön 1402, Szokoly Tamás 269 szavazatot kapott. S így Gajári 1133 szavazattöbbséggel győzött. Az eredmény óriási lelkesedést keltett. Este fényes bankettre gyűltek a győzelmes szabadelvű választók.

— **Választmányi ülés.** A debreczeni jótékony nőegyesület 1900. évi november hó 30-án d. u. fél 4 órakor az árvaház ülésében választmányi gyűlést tart. A gyűlés tárgya a jövő év január hó 12-ikén tartandó nőegyleti multság részletes megbeszélése.

— **Véres lakodalom.** Lakodalmat tartottak Geszten a község egyik lányos házában. A lakodalomra hivatalos volt Déák Ferencz suhanc legény is. Mikor megtörtént a lakzi, ő is elővett egy régi rozsdás pisztolyt, hogy régi szokás szerint egy pár lövést tegyen vele. Az első két lövés jól sikerült. Az asszony nép sikoltva menekült be az udvarról a szobába. A legény még egy harmadik lövést is akart tenni. Megtörtötte a pisztolyt s aztán elsütötte. A pisztoly nagyot durrant. A lövés szétrugta a rozsdás szerszámot s a vasszilánkok a vigyázatlan legény kezefejét teljesen szétromcsolták, ezenkívül arcát és mellét is megsértették. A vigságból egyszerre szomorúság lett. A megsérült legényt bevitték a kórházba, hol nemsokára meghalt.

— **Hitközségi gyűlés.** A debreczeni izr. hitközség 1900. évi december hó 2-án, vasárnap d. u. 2 órakor a Simonffy-utcai iskola tanácstermében közgyűlést tart, melynek tárgya: Az Ármós-féle házastelek megszerzése és e célból 10,000 korona kölcsön felvétele. A tárgy rendkívüli fontosságánál és elhalaszthatatlan voltánál fogva kéretnek a szavazattal bíró t. hitközségi tagok, hogy okvetlenül megjelenni sziveskedjenek.

— **Két egészséges flugyermek tanuló felvételeik Szabó István asztalos üzletébe Kossuth-utca 55.**

— **A ki kíváncsi a tulvilágra.** Egy 14 éves varsói fiúcska, akinek szellemi képessége korához képest szokatlanul fejlett volt, felakasztotta magát. Nem áll ugyan példátlanul a mai szecsessziós világban, hogy még nála fiatalabbak, olyanok is eldobják maguktól az életet, a kik azt még nem ismerik, nem is ismerhetik. Csakhogy a legtöbb ilyen fiatal öngyilkossal többnyire a rossz bizonyítvány gyűlölteti meg a világot. A varsói kis öngyilkost nem ilyen okok kergették a halálba. Jó tanuló volt, többet

tudott, mint tudnia szabad lett volna. Szerelmes sem volt.

— **Kiváncsiságból leszek öngyilkossá.** Tudni akarom, milyen élet van a tulvilágon?

Ezeket a sorokat írta egy hátrahagyott levelében.

— **Szép bajusz** leggyorsabban és legbiztosabban nyerhető a híres **Hajdusági pedró** használata által, mely minden bajuszpedró készítmények között a legjobb!

A bajuszt szép állásban tartja, nem törí, nem tépi ki és soha sem keményedik meg.

Teljesen ártalmatlan növényi anyagokból készül, **terpentint** nem tartalmaz, igen kellemes illatu és soha sem avasodik meg.

Egy doboz ára: fehér és barna színben 40 fillér. Kapható: Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerárában, H. Szoboszlón.

— **Árva leányból milliomos.** Hrabko Mihály napszámos nyolcz év előtt halt el Kassán s árván hagyott három apró gyermeket. A minden támogatástól megfosztott gyermeket a város vette pártfogásába s a szegények házába helyezte el. A gyermekek közül az egyik leányka milliomosné lett. A városi árvaszékhez ugyanis Amerikából levél érkezett, melyben Hrabkó Margit van megnevezve Hámori István pittsburgi köszönbánya tulajdonos örökösül. Az elhunyt ugyanis nagybátyja a szegény árvának, kit a sors a nyomorúságból a dúsgazdagságra emelt. Hrabkó Margit örökségét, mihelyt nagykoru lesz, átveheti.

— **Szomorú lakodalom** volt folyó hó 22-én Csécsén. Paládi Lajos, egy idősebb nőtlen ember, egy tiszta-becsi özvegy nővel tartotta volna lakodalmát. De mikor menyasszonyával táncolni kezdett, összeesett és meghalt. A lakodalmi közönség rémulten oszlott szét a gyászosan végződött multság színhelyéről.

— **Ellenségeink halkan suttoják,** hogy mégis csak a legszebb férfi divatujdonságok, u. m.: fehérműek, angol és olasz kalapok, czillinderek, nyakkendők, zsebkendők, karlsbadi czlópók, keztük stb. **csakis FEKETE JAKAB** férfi divat üzletében, Debreczen, főtér, kistemplom mellett szolid, szabott áron kaphatók.

Képes levelező-lapok legujabb és legnagyobb választékban csak a Csokonai-papirkereskedésben kaphatók.

TÁVIRATOK.

— „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Angol-francia ütközet.

London, nov. 28. Mint az itteni esti lapok Sanghaiból jelentik, ott tegnap este összeütközésre került a dolog vagy 30 francia katona és egy csoport angol rendőr közt, mely alkalommal néhány ember megsebesült.

200 ember halála.

London, nov. 28. Az esti lapok Wheelingből (Nyugat-Virginia) táviratot közölnek, a mely szerint az Ohio-vasut vonalán Chesapeake közelében egy vonat alatt összeomlott egy vasuti hid. Az összes utasok, vagy 200, életüket veszítették. Részletek még hiányoznak.

Egy volt miniszter elfogatása.

Belgrád, nov. 28. Genesics Györgyöt, a Wlandan Georgovics kabinet egykori miniszterét, a ki tegnapelőtt hosszabb külföldi tartózkodás után ide visszatért, letartóztatták. Az elfogatás, hír szerint, felségser-

tés következtében történt, a melyet annak idején egy külföldi lapban közzétett király-sértő nyilatkozatával követett el. Ezenkívül a király ellen direkt sértést is elkövetett a külföldről küldött két levelében. Gencsicsot végül állampénzek elikkasztása miatt is üldözni fogják.

A horvát tartománygyűlésből.

Zágráb, nov. 28. A tegnapi ülésen Starosevics Dávid képviselőnek a horvát bank alapítására vonatkozó indítványát bizottsághoz utasították. Azután megkezdődött a vita a pénzügyi provizoriumnak egy évre való meghosszabbításáról. Egersdorfer előadó elfogadásra ajánlja a javaslatot. Brestyenszki dr. kijelenti, hogy a koalíció az 1897 aug. 24-iki felirásban kifejtett elvi álláspontjánál fogva a javaslatot elveti és a tárgyalásban részt nem vesz. Frank és Patrenyák a javaslat ellen beszélnek magyarellenes szellemben. Egersdorfer újból ajánlja a javaslatot, mire azt általánosságban és részleteiben is elfogadták. Holnap lesz a pénzügyi provizorium harmadik olvasása.

Összeesküvés Roberts lord ellen.

London, november 28. Az „Ewening Standard” fentartással azt a hírt közli, hogy állítólag összeesküvést fedeztek fel, a melynek célja Roberts lord tábornagy meggyilkolása lett volna. Az összeesküvésben 20 külföldi vett részt. Az összeesküvők aknát ástak, melynek mult vasárnap kellett volna felrobbannia, mialatt Roberts lord Johannesburgban a templomban volt. Az összeesküvést a rendőrségnek és Roberts lord őrségének ébersége következtében fedezték föl. Mint híre jár, állítólag 10 embert, többnyire olaszokat, elfogtak.

Az olasz hadügyminiszter lemondása.

Róma, nov. 28. A minisztertanács tegnap a hadügyminiszter lemondásával foglalkozott. Valószínűnek tartják, hogy még néhány miniszter ki fog lépni a kabinetből.

A szomáliai lázadása.

London, nov. 28. A külügyi hivatal megerősíti az agadeni szomáliai lázadásáról szóló hírt. A szomáliai 13-án éjjel barátságos szándékot szinelve, meglátogatták Jenner albiztos taborát, de azután megtámadták csapatát és az albiztost megölték.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Hamis pénzt csinált. Toma István nagykarolyi születésű bádogostanonez 1899-ben a Drágos István műhelyében dolgozott s itt jött arra a gondolatra, hogy egy két fillérest ezinnel bevont és azt Stern József süteményelárusítónál 10 filléres gyanánt akarta elblijezelni. A turpisságon azonban rajtavesztett s pénzhamisítás vádjára a törvény elé került. Tegnap tartatott meg ügyében a végtárgyalás s fiatal korára tekintettel háromnapos fogházra ítéltetett, melybe a tanonez bele is nyugodott.

§ Rosz szomszédság török átok. Zámbo Albert és Mezei Ignác tőszomszédságban laktak Hajdu-Böszörményben. Mint ez gyakori eset, a két szomszéd felesége nem valami jó szemmel nézte egymást. Még 1898. évi október 31-én történt, hogy Mezeiné azt mondta Zámbonénak, hogy a Zámboék udvarára nyíló ablakot berakatja, mert ő, meg a férje folyvást hallgatónak ottan. E kijelentés éktelen dühre lobbanította a gyors nyelvű Zámbonét s ha-

marjában megtisztelte Mezeinét czifrábnál czifrább, leirhatatlan kifejezésekkel. Ez még nem hűtötte le harszi kedvét, sőt másnap este, mikor Mezeiné a férjével ment hazafelé, Zámbo és felborsolt hitvestársa botokkal támadtak reá és a fején olyat ütöttek, hogy huszonöt nap mulva is érezte a sajnását.

A helybeli törvényszék tegnap tartott ez ügyben végtárgyalást. Miután Zámbo időközben elhalt, csupán nejét, született Osiki Esztert vonta felelősségre, miután azonban a vád beigazolást nem nyert, vádlottnót a törvényszék felmentette.

A kir. ügyész a felmentés ellen fel eb bezéssel élt.

Jó tanácsok korosabb egyének részére.

Ha az ember élete alkonyához ér s ha akár átélt betegségek folytán vagy egyszerűen a vér elgyengülése következtében az erők hanyatlottak, úgy gyakran elveszti az ember a kedvét és terhére válik az élet. Számos példa azonban megmutatta, hogy az ember igazságtalanul esik kétségbe s hogy az öregség daczára még aránylag új életet alakíthat magának, hogy erejét ismét visszanyerheti és az elgyengült vért ismét helyre lehet állítani. Akárhány silylő beteget hírtelen ismét viruló egészségben látunk, a mint újra szerencsés napokat élt. Ugyan minő szerrel érhetett el ilyen eredményt? A következő levél Bachmann asszonytól Bottinwyl-ben Zofingen mellett (Svájc) tudatja velünk a rendkívüli hatást, melyet a Pink-labdacsok az ő egészségére gyakoroltak.

„Oly gyenge voltam, — írja Bachmanné, — hogy minden munka nehezemre esett. Sem étvágyam, sem álmom nem volt és heves főfájásban szenvedtem. A vérem, öregségemnél fogva, kétségtelenül úgy el volt gyengülve, hogy 65 éves

koromban már a legesekélyebb erélyem sem maradt. De a Pink-labdacsok alkalmazása az egész tényállást megváltoztatta, mert a mióta azokat használok, mindig jó étvágygal eszem, kitűnően alszom s a fejfájások teljesen megszűntek. Erőmet ismét visszanyertem és most megint jól tudok dolgozni. Nagyon kívánatos volna, hogy mindazok, a kik hasonló betegségekben szenvednek, hasonlóképen a Pink-labdacsokat használják.”

A Pink-labdacsok elvitathatlanul a vérnek kitűnő megújító szerét s a testi erő egyik legjobb helyreállító szerét képezik. Hatalmas hatást gyakorolnak vérszegénység, sápkór ellen, oly betegségek ellen, melyek a kritikus öregség alkalmával fellépnek, valamint rheuma ellen gyermekek részére nem kevésbé hasznosak; mert erősítik a gyenge természet és meggyógyítják az ezen korban oly gyakori sz. Vitus-táncot s az angol kórt.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon minden gyógyszerertárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár Török József gyógyszerertárban, Budapest, Király-utca 12.

Madárrészvét.

A ki a párisi „Jardin des plantes” állatkertjében nemrég megtörtént kis históriát elolvassa, aligha fog többé abban kételkedni, hogy az állatok egyes fajai is rendelkeznek bizonyos „lelki” nevezendő tulajdonságokkal, a melyeket a világ ura mint baráti szeretetet, hűséget és részvétet kitűnőleg, sőt kizárólag „emberi” léleksajátságokként jelölt meg.

Nevezett állatkert egyik madárkalitkájában a többek közt két nankingi czinege is volt, két kis nőtény, a „kik”, ha nem is valami különös barátságban, de mindenesetre a legjobb egyetértésben éltek egymással.

Valamelyik reggelen egy ugyanabban a kalitkában elhelyezett, hatalmasan kifejlődött vörösbegy összeveszett az egyik czinegenőténnyel és miután ezt, mint a gyengébbik felet, kegyetlenül megtépázta, kemény esőrével azonkívül még össze is ronsolta a szegény czinegének lábcskáját és karmait. A szerencsétlen, nyomorékká vert kis állat nem tarthatta fenn többé ma-

gát az ingó madárpálcán, hanem egész tolazatától megfosztott testeuskájában reszketve, a legkeservebben vonszolta magát tova a padlón.

Fajbéli társnője látható részvéttel fordult a kis nyomorulthoz és a szeretet és hűség könyörületes tetteivel halmozta el azt. Minden este odarepült megsebzett testvérehez, mohából, szalma és szénaszálakból, toll-pihéből meleg, puha fészekágyat vetett neki s aztán szoroson mellé simulva saját testével melengette szerencsétlen kis rokonát. És tette ezt nap-nap után, tovább mint egy hétig, noha a mint saját szárnyaival társnőjét befödte és védte, önmaga sem aludhatott valami kellemesen.

A szamaritánus czinege azonban bármily önfeláldozóan is ápolta lakótársát, a halálra sebzett kis madár mégis meghalt kilenc napi szenvedés után. A társnője halálát túlélő czinege pedig a gyászesetet anyyira szívére vette, hogy habár azelőtt nem is tanusított valami rendkívüli gyöngéd szeretetet iránta: mostan nemsokára ő is meghalt bánatában utána. Nem akart többé sem enni, sem inni és egész napokat busan gunyaszott a kalitka egyik szögletében; így történt, hogy csakhamar követte barátját abba a világba, ahol nincs kalitka, nincs hideg és nincsenek ellenséges vörösbegyek...

A párisi természettudományi muzeum egy „bulletin”-ben örökitette meg az önfeláldozó czinege és ápolójának „emberhez méltóan emberi” emlékét!

KÜLÖNFÉLÉK.

* A paróka. Szinte hihetetlen, mekkora szerepe van a parókának egy darab sikerében és mennyire összefügg a paróka a színész jellemével. Egy elmés francia színi kritikus azt mondta egy ízben: „Mondd meg nekem, hogy milyen a parókád és én megmondom, hogy milyen színész vagy.” 1817-ben történt, hogy Talma olyan parókát használt, a mely meglepően hasonlónak tette I. Napoleonhoz. A színházban nagy botrány támadt. Sokan püsszögtek és füttyöltek: „Le a zsarnokkal!” Mások tapostak s azt kiáltották: „Éljen a császár! Bravo Talma!” A darabot betiltották, de Talma az eltiltott parókát 1821-ben ismét használta s akkor megmentett vele egy rosz darabot, sőt fényes bevételeket szerzett a színháznak. Egész Páris akarta Talma parókáját látni s az újságok úgy írtak, hogy a darabnak valóságos „paróka-sikere” volt. Frédéric Lemaître egy parókájával nagyon hasonlított Lajos Fülöp királyra s ez elfogatását vonta maga után, de csakhamar szabadlábra helyezték.

* A második pad végén. Egy kicsiny német község iskolájába a tanfelügyelő látogatását várták. A jó ur természetesen lelkész s a tanító így érthetőleg az első sorban a vallásstanból akart a növendékeivel sikert aratni. Verejtékes munkájába került, a mig három legjobb tanulója belé tudta oktatni a három igét:

— Hiszek az egy élő Istenben! — Hiszek Krisztus urunkban! — Hiszek a Szentlélekben!

A főpróbán minden rendben ment. Jött a nagy nap s a felügyelő teljes épségben kiállta a sok szavalatot. Azután odalépett a kiválasztott három legjobb egyikéhez:

— Hiszed az Istent?

— Nem.

— ?

— Hiszek Krisztus Urunkban — hadarta a nebuló — ... a ki Istenben hisz, az odaát ül a második pad végén!

* Az alkohol ellen. Az alkohol ellen harcolóknak az a módszerük van, hogy előadásukban az alkohol eredményezte veszedelmes betegségeket világítják meg; hi-veik száma most ismét növekedett egygyel. A kémiai élettannak egyik hírneves tudósa, Bunge bázei professzor egyik legutóbbi előadásában kimutatta, hogy a szeszszel

mértékteleenül élő anyák nem tudják táplálni rendesen a gyermekeiket. — Eme nyilatkozatát annál is nagyobb bizalommal kell fogadni, mert Bunge már huszonnyolcz esztendő óta folytatja vizsgálatait e téren. Azt ajánlja a bázeli tanár, hogy az anya egyáltalában ne igyék semmiféle szeszes italt, mialatt gyermekét táplálja, a férfiakat pedig inti, hogy ne válasszanak alkoholistá családból feleséget.

* **Izlés.** Arról tanakodnak, hogy a férfiak milyen nőket szeretnek legjobban.
— Az izlés nagyon különböző, — szól egy tapasztalt ur — kinek a szőke kell, kinek a pénz.

CSARNOK.

A leszakadt gomb.

(Folytatás és vége.)

Vigan neveltünk és a társalgás megélénkült. A pincéz harmadizben hozott sherryt és oly kedélyesen csevegtünk, mintha előkelő pétervári szalonban, bizalmas társaságban ültünk volna együtt.

A fiatal ember igen kedves s ezenkívül nagyon művelt, sokoldalú, nagy nyelvismerettel bíró férfi volt, úgy, hogy a gróf egész csodálkozással így kiáltott fel:

— Lánczos-lobogos, hiszen ön mindent tud és mindenhez ért! Talán bizony főzni is tud?

— Sőt mi több, a szabómesterséghez is értek. Ha megengedi mindjárt be is mutatom azzal, hogy felvarrom azt a kis gombot, mely leszakadt a kabátja ujjáról.

Ezzel fölvette a gombot a földről, aztán tűt és ezernát vett ki táskájából, melylyel a gróf szabadkozása daczára szabályszerűen felvarrta a gombot kabátja ujjára. A gróf leginkább azon csodálkozott, hogy gombja hogy szakadhatott le és úgy nyilatkozott, hogy még ez nem történt meg vele.

— El is csapom a szolgálmat, mert ilyenek nem szabadna elfordulni, — tette hozzá bosszankodva.

Fájdalmas felszisszenés — mindjárt utánna nevetés és a fiatal ember mentegőzése, ki ujját szopta. A gróf nevetve dörzsölte karját.

— No legalább azzal vigasztalom magam, hogy önmagát is megszurta, nemcsak engem, a mivel egyszersmind arról is bizonyosságot nyújtott, hogy nem minden művészetben bir elegendő jártassággal.

Rövid idő múlva Zlabrovka állomásra érkezünk. A fiatalember kiszállott és ajánlatot tett, hogy kaviárt hoz az állomás vendéglőjéből. Míg ő odajárt, a vonat megindult és láttam, hogy utitársunk kisietett és heves szóváltásba elegyedett az állomásfőnökkel. Egy sűrű füstfelleg takarta el a további kilátást.

Elihatároztuk, hogy a kizitáskát és köpenyt a podgyászraktárnak fogjuk átadni és sajnáltuk az ifjút, ki előzékenysége miatt lemaradt a vonatról.

Különösen a feleségem volt szinte vigasztalhatatlan. A gróf hallgatag lett és nemsokára észrevettük, hogy elaludt. Alkonyat lévén, mi is kényelembe helyeztük magunkat és csakhamar elaludtunk.

Világos reggel volt már, a midőn ismét fölébredtünk. A gróf ugyanolyan helyzetben ült, mint tegnap este. Arca kékes-szinű volt, szemei beesettek. Attól tartottam, hogy rosszul érzi magát. Kezét érintettem, egészen hideg volt, megráztam, mire mereven félredőlt: meg volt halva.

Rögtön értesítettem a vonatvezetőt, a ki a borzasztó esetről jelentést tett a legközelebbi állomáson. Egy gyorsan előhívott orvos megállapította, hogy a gróf még tegnap meghalt. Nem tudom már, hogy minő gondolatfűzés következtében jutott eszembe fiatal utazó társunk. Bejelentettem, hogy egy utas táskája és mellénye a kupéban maradt és hogy az utas Zlabrovka állomáson lemaradt a vonatról. Egy rendőrhivatal-

nok átvette a tárgyakat és átvizsgálta a kézi-táskát. Egy ezimnélküli zárt levél volt benne, melyet feltört. Tartalma a következő volt:

„A midőn ön e levelet olvassa, X. gróf nem él többé. Elvtársaim itéletét hajtottam végre rajta, a midőn egy gomb fölvarrása alkalmával egy injecziáló tü segítségével gyorsan ölé mérget fecskendeztem a bőre alá. Ne keressenek, ugysem találhatnak meg sem engem, sem társaimat.“

A herceg elhallgatott. A hercegnő maga elé bámult és így szólt halk hangon:

— Soha sem láttam szebb és megnyerőbb embert, mint ez az anarkista volt!

A fogadó zenekara most vig egyveleget kezdett játszani, de a kis társaság nem figyelt rá.

A szinigazgató szakította meg legelőbb a csendet e megjegyzéssel:

— Annyit mondhatok, hogy Oroszországban soha sem varratok gombot a ruhámra.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 62. Bérlet 51-ik szám „C.“

Holnap, csütörtökön, november 29-én: először:

DOLLY.

Színmű 3 felvonásban, dal- és tánczcal.

SZEMÉLYEK:

Schütte	Hj. Szatmár	Dolly	Szabó Irma
Amália	Breznay A.	Axel	Péchy L.
Julia	T. Halmi M.	Mallén	Tanay Fr.
Ramm	Nagy Gyula	Ringerson	Karacs Imre
Delling	Pataki Béla	Nybergné	Szigeti L.
Stolpe	Odry Árpád	Klára	Bárdos Irma

Holnapután, pénteken, november 30-án: másodsor:

DOLLY.

Színmű 3 felvonásban.

Színházi műsor.

Szombat, december 1. „B“ bérlet — Vörösmarty Mihály születésének 100 ik évfordulója alkalmából nagy díszelőadásul: **Prolog. Szózat. Vén ezigány. Maróth bán. Szép Ilonka.**

Vasárnap, decz. 2-án két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: **A Gyurkovics lányok.** Életkép 4 szakaszban. — Este 7 és fél órakor bérletszünetben, fényes kiállítással, ujdonságul először: **New York szépe.** Nagy operette.

Hétfő, december 3. — másodsor: **New York szépe.** Operette.

Kedd, december 4. — harmadsor: **New York szépe.** Operette.

Szerda, december 5. — negyedsor: **New York szépe.** Operette.

Csütörtök, decz. 6. — ujdonságul először: **Aranyasszony.**

Péntek, december 7. — másodsor: **Aranyasszony.**

Laptulajdonos: a Csokenai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vegyünk Fekete-selymet!

Kérjen ön mintát solidságról kezeskedő selyemszövetekből, méterenként 1 kor. 20 fill-től 18 koronáig.

Különlegesség: Legujabb selyemszövetek menyasszonyi, látogatási és utazol-toilettekre, színes és fehér is.

Ausztria és Magyarországon közvetlen magánfeleknek adunk el és a kiválasztott selyem-szöveteket vám- és bérmentesen a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,

Lithion-forrás

Salvator

Kitünő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatásu.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és veseizgatási** tünetenyekben vagy **húgy-savas vesehomok és vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

ERZSÉBET SZŐLŐTELEP.

Szőlővessző eladás.

A gróf Degenfeld József és dr. Balkányi Miklós urak tulajdonát képező „Erzsébet“ szőlőtelep kitünő minőségű fajtisza szőlővessző terméséből ez évben mintegy 500,000 darab eladó és pedig:

I. Két éves gyökeres.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagyburgundi és kövidinka őszi szállításra ezrenként 20 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 22 korona.

II. Sima vessző.

Olasz rizling, kadarka, oportó, nagyburgundi, kövidinka, ezerjő és zöld szilváni őszi szállításra ezrenként 5 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 7 korona.

III. Csemege szőlővessző.

Fehér és piros chasselas és passatutti őszi szállításra ezrenként 10 korona, 1901. tavasszal átvéve, ezrenként 12 koronáért.

Nagyban vásárlásnál 10% engedmény.

A megrendelés eszközölhető az „Erzsébet“ szőlőtelep irodájában Debreczen, Kossuth-utca 32.

Két bolthelyiség

a Kereskedő Társulat palotájában, Piacz-utca 8. szám, egyik azonnal, másik 1901. ujévtől kezdve

kiadó.

Értekezhetni bent az udvarban a háznagnál.

ANTAL VINCZÉNÉ

szabászati
és női ruha varróterme.

Közelgő

báli idényre

ajánlja a

legujabb divat szerinti ruhák

elkészítését

a legsikkesebb és jó ízlésű kivitelben, szolid
árak mellett.

Csapó-utca 18., gyógytár udvarban.

Jó derékvarró és tanuló lányok felvételnek.

Meghívás

az olcsó bevásárlási forráshoz!

Neumann Testvérek

Debreczen, a Tisza-palotában.

Tisztelettel meghívják a t. vevő-
közönséget az őszi idényre érkezett
női-, férfi- és gyermek-czipők,
ugyszintén férfi- és fiú-csizmák,
valamint mindenféle

uri divatcikk

dus raktára szives megtekintésére.

Tisztelettel

Neumann Testvérek.

1858. év óta fennálló dusan felszerelt

BUTOR- üzletünket

Varga és Flaschner

ezég alatt megnyitottuk:

Piacz-utca 44. szám alatt

(Dr. Ujfalusi-féle házban),

hol a legegyszerűbbtől a legdiszesebb ki-
vitelű berendezések a legkülönbözőbb
stylekben, decoratiók a legizlésesebb kivi-
telben jutányos árak és szolid kiszolgálás
mellett beszerezhetők.

GERÉBY FÜLÖP UTÓDAI

DEBRECZEN

Piacz- és Széchenyi-
utca sarkán. X X

Aláírás

igen gazdagon felszerelt raktárunkat:

Rum és Tea különlegességek, valódi angol Peek-Frean-féle,
valamint a legjobb nevű belföldi gyárakból beszerzett legfinomabb
mandolás és vegyes

teasütemények, színházi és csemege bonbonok,

dusválasztékú páczolt és olajba rakott halfélék, prágai sonka füstöve,
megfőzve és felszeletelve, mindig friss kitűnő hideg felvágottak, valódi
bécsi és szepességi virstli, legkitűnőbb bel és külföldi sajtok, magyar,
angol és francia mustár különlegességek, znaimi ecetes és sós
ugorka, rizike-fenyőgomba páczolva s még sok mindenféle csemege-
árakból.

UJDONSÁG: Amandines de Provence, a párisi világkiál-
litáson feltűnt rendkívül finom francia dessert-sütemény.

Bebizonyított dolog!

hogyan a rossz rendszer, szerint szakértelem
nélkül készült mellfűző számtalan női betegség
okozója: aki ezeket kerülni akarja, mellfűző
bevásárlása céljából forduljon

Goldstein Karolina

orvosi elismerésben részesült

Első Magyar Mellfűző-gyárhoz
(Debreczen, Fötér)

hol a hygienikus szempontból legjobbnak elismert,

szabadalmazott

mellfűző-különlegességeket

nagy választékban lehet beszerezni.

Megrendelések vidékre is (6 óra alatt)
készülnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek
kiadóhivatalunkban

Kossuth-utca 13. sz.

RÓZSA LAJOS

női felöltő áruházában

tulhalmozott raktár miatt

nagy árleszállítás.

Női kabátok, paletók, gallérok, leánykabátkák,
szőrmeárak, blousok, gyermekköpenyek,
diszített női kalapok

meglepő olcsó, szabott árak mellett kaphatók.